

[Hækkerup.]

bemærkning om snigmord for folkestyret o. lign. Jeg glæder mig over denne varme interesse for folkestyret i stort og i småt.

Jeg forstod på det ærede medlem, at han på en måde ville erkende, at det forslag, der nu foreligger til en overenskomst, betegner en forbedring, en betydelig forbedring, i forhold til det, der hidtil har eksisteret, men jeg ved ikke, om jeg må opfatte det således, at det ærede medlem samtidig mente, at der alligevel var tale om det, det ærede medlem kaldte uanstændig billige vilkår.

Det undrede mig, at det ærede medlem ikke nævnte det af ham stillede tyvende spørgsmål, som udvalget jo gjorde til sit og har stillet til den højtærede minister, det spørgsmål, der er optrykt som bilag 1, og som er besvaret af den højtærede minister. Det ærede medlem tog ikke stilling til dette svar. Dets klarhed vil han ikke benægte; om han er tilfreds med dets indhold, ved jeg ikke. Da det ærede medlem i denne sag anlægger så udpræget agitatoriske synspunkter, vil jeg gætte på, at det ærede medlem vil karakterisere svaret som mindre egnet.

Det er ikke noget nyt, når det ærede medlem nu fremhæver, at det kommunistiske parti har anset det for rigtigt, at denne sag blev løst som en statsopgave, men det ærede medlem kan jo heller ikke være uvidende om, at muligheden for at gennemføre de omfattende bevillinger, der ville være nødvendige, ikke er store. (*Aksel Larsen: Hvorfor ikke?*). Jeg betvivler, at det ærede medlem selv vil være med til at bevilge de meget betydelige millionbeløb, for i så fald kommer det ærede medlem i en alvorlig konflikt med den skattekampagne, han førte omkring kommunevalget. Der skal være lidt ræson i alting. (*Aksel Larsen: Nej, det gør jeg ikke!*). Jo, det gør De.

Det ærede medlem brugte den vending, at når han og hans parti gik imod dette forslag og den overenskomst, der ligger bag forslaget, var det, fordi man ikke ønskede, at fremmede kapitalister skulle rode i Danmarks jord. Jeg vil gerne sige, at det for mig er en væsentlig beroligelse at tænke på, at hele den voldsomme kritik, det ærede medlem vender mod denne sag og mod den overenskomst, der foreligger, i virkeligheden er ved siden af, fordi jeg trøster mig med, at havde der været tale om, at denne efterforskning og udvinding blev overdraget, skal vi sige en russisk statstrust, ville det ærede medlems kritik alene have været rettet mod, at afgiften til den danske stat var for høj.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker udvalget for dets indstilling, og jeg takker for den hurtighed, hvormed man har afsluttet udvalgsarbejdet.

Jeg anbefaler at stemme for det af mig stillede ændringsforslag, som er motiveret i selve betænkningen, og jeg vil gerne understrege det afsnit i betænkningen, der drejer sig om overenskomsten med Danish American Prospecting Co., hvoraf fremgår, at rigsdagen er gjort bekendt med forslaget til overenskomst og — som det også fremgik af ordførerens tale — har accepteret overenskomstforslaget samt har bemyndiget mig til at afslutte denne overenskomst.

Ja, jeg ved ærlig talt ikke, om det er ulejligheden værd at diskutere sagen med det ærede medlem hr. Aksel Larsen — vi har nu diskuteret den så mange gange. Jeg vil nøjes med at sige til det ærede medlem, at jeg håber, at den historiske redegørelse, som han nu i sin tale har givet til rigsdagstidende, må være af interesse for efterkommerne og for efterslægten i dette land, således at de deraf kan få at vide, hvorledes det ærede medlem i 1950 på sin klare, skarp-sindige måde vidste, hvordan sagen skulle have været ordnet i 1931. Jeg vil tro, at denne efterslægt på samme måde som nutiden vil sige: hvor havde det været bedre, hvis alt det, der er blevet sagt nu i dag, var blevet sagt i 1931.

Aksel Larsen: Jeg beder ministeren undskylde, at jeg ikke i 1931 holdt en tale her i folketinget svarende til den, jeg har holdt nu — der var visse grunde, der hindrede mig deri. Jeg ved ikke, om ministeren selv dengang var i stand til at tale i folketinget. Forudsætningen for, at man kan tale i folketinget, er nu tilfældigvis, at man er valgt som medlem af folketinget, så jeg synes, ministeren kunne have sparet sig en så tåbelig bebrejdelse som den, der lå i de ord, han kom med.

Dernæst tager ministeren fejl, når han tror, at han og jeg har diskuteret denne sag. Det har vi aldeles ikke. Der har været vekslet nogle ord imellem os, men der har ikke været tale om nogen diskussion, for ministeren har konsekvent undvejet enhver diskussion ved de lejligheder, undergrundsloven har været til behandling her i tinget.

Det ærede medlem hr. Hækkerup, som anser det for nødvendigt at optræde som reserveordfører for sit parti, hvad han naturligvis har ret til, finder det påfaldende, at jeg ikke oplæste det tyvende af de stil-